

Η Ολυμπιακή Εκχειρία σε ταραγμένους καιρούς

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΩΚΟΥ***

Σε ένα έτος με δύο σοβαρά πολεμικά μέτωπα στην Ουκρανία και στη Γάζα, οι διακηρύξεις για εκχειρία κατά τη διάρκεια των φετινών Ολυμπιακών Αγώνων ακούγονται πιο μετέωρες από ποτέ. Ο θεσμός της Ολυμπιακής Εκχειρίας ξεκίνησε μαζί με τους Ολυμπιακούς Αγώνες ήδη από τον 8ο αιώνα π.Χ., ως μια δέσμευση ότι κατά τη διάρκειά τους θα σταματούσαν οι πολεμικές συγκρούσεις μεταξύ των συμμετεχόντων. Μπορεί αυτό να ήταν απαραίτητο στην αρχαία Ελλάδα για την ομαλή διεξαγωγή των Αγώνων, αλλά στον σύγχρονο κόσμο η εκχειρία έχει επανέλθει ως συμβολισμός του ειρηνικού ανταγωνισμού μέσω του αθλητισμού, και συνιστά περισσότερο ευχή παρά δέσμευση.

Τα Ηνωμένα Έθνη υιοθέτησαν το ψήφισμα για την Ολυμπιακή Εκχειρία τον περασμένο Νοέμβριο, με την εκτίμηση πως αυτή είναι πιο επίκαιρη από ποτέ. Όπως τόνισε ο πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, οι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι η μόνη διοργάνωση που φέρνει κοντά ολόκληρο τον κόσμο. Ο Τόμας Μπαχ εκτίμησε μάλιστα ότι «είναι η ευκαιρία μας να στείλουμε το μήνυμα στον κόσμο ότι μπορούμε να έρθουμε μαζί, ακόμη και σε καιρούς πολέμου και κρίσεων, ότι μπορούμε να συνεργαστούμε για ένα καλύτερο μέλλον».

Αλλά η ταραχώδης διεθνής συγκυρία συνιστά περισσότερο πρόκληση παρά ευκαιρία. Όπως κάνει πάντα, η ΔΟΕ υπεραμύνεται της πολιτικής της ουδετερότητας και αντιτάσσεται στις διακρίσεις, με το σκεπτικό ότι μόνον έτσι μπορεί να ενώσει τον κόσμο σύμφωνα με τα ολυμπιακά ιδεώδη. Σε καιρό πολέμου, όμως, η πολι-

τική ουδετερότητα γίνεται η ίδια στόχος, όπως έδειξε και η φετινή, πολιτικά φορτισμένη, διοργάνωση της Γιουροβίζιον.

Διαδηλωτές υπέρ της Παλαιστινίως ζητούν περιορισμούς στην ολυμπιακή αποστολή του Ισραήλ, κάτι που ισχύει ήδη για τους αθλητές από τη Ρωσία, οι οποίοι αγωνίζονται στις διεθνείς διοργανώσεις χωρίς τη σημαία τους, ύστερα από τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία με το τέλος των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων του Πεκίνου. Κάτι τέτοιο είναι απίθανο, καθώς υπάρχει μία σημαντική διαφορά: το Ισραήλ, όσο και αν επικρίνεται διεθνώς για τις πολεμικές του τακτικές, δεν επιτέθηκε πρώτο αλλά άπντησε σε μια τρομοκρατική επίθεση εναντίον αθών πολιτών εντός των εδαφών του.

Με την παλαιστινιακή αθλητική κοινότητα να υπολογίζει ότι έχει χάσει 170 μέλη της στον πόλεμο και τους αθλητές της να έχουν ως εμπόδια ακόμη και την πείνα κατά την προετοιμασία τους για την πρόκριση, η ολυμπιακή αποστολή των Παλαιστινίων για την ώρα περιλαμβάνει μόνο ένα άτομο.

Πλέον, η ΔΟΕ σχεδιάζει να προσκαλέσει και Παλαιστινίους αθλητές που δεν έχουν προκριθεί. Είναι ένας συμβολισμός και αυτός, ότι αν δεν μπορούμε να σταματήσουμε τον πόλεμο, μπορούμε τουλάχιστον να φέρουμε στους Αγώνες αθλητές από όλες τις αντιμαχόμενες πλευρές, για έναν ειρηνικό ανταγωνισμό που προσφέρει ένα παράθυρο ευκαιρίας για συμφιλίωση – όσο απίθανη και αν φαίνεται αυτή σήμερα.

* Η κ. Κατερίνα Σώκου είναι Nonresident Senior Fellow στο Atlantic Council και ερευνήτρια εξωτερικού στο **ΕΛΙΑΜΕΠ**.